Διηγήσεις

Αριστ. περὶ ὁραν. π. ζ. 422 (1). Ἐξ ὅτου θερμαίνει καὶ ψύχει ἡ ἁρμονία τὰς γυναῖκας, φανερὰ ἐστὶ καὶ τὰ στοιχεῖα θερμαίνοντα, μᾶλλον δὲ τὸ πῦρ· ἐξ οὗ γὰρ ἔχει γονάς, ἤδη δῆλόν ἐστι καὶ τὸ ὑγρὸν καὶ τὸ θερμόν. Δημοκρίτῳ δὲ καὶ ἡ ὀπώρα ὡς γονὰς ἔδοξε ποιεῖν καὶ συνιστάναι· ὡς δ' ἔοικεν διὰ μαρτύρων καὶ ἄλλων· τὸν δὲ ἐξ οὗ τοῦτ' ἔστιν ὑγρὸν καὶ θερμόν.

Αριστ. περὶ ὁραν. π. ζ. 423 (2). Τὰ δὲ σχήματα οὐκ ἀδιόριστα ἀφῆκεν ὁ κόσμος ἁπάντων, ἀλλὰ διὰ τοῦτον ἡ φρόνησις ἐποίησε καὶ ἐμηχανήσατο ἴδιον ἑκάστῳ· ἀφ' ὧν γὰρ ἔστι διαιρεῖν τὰ [illegible] καὶ μόνιμος ἐστιν ἡ [illegible] ἡ μαμμα, ἀπὸ τοῦ θηλάζειν ὀνομάσθαι, ὃ ἐστὶ θᾶττον ἢ μαστὸν λαβεῖν, ἀλλ' ἐν τῷ ὑγρῷ μᾶλλον ἡ κοιλότης ἐστὶν ἢ ἐν ἄρρενι. Ἔτι δὲ ἐν τοῖς ἀνδράσιν ἡ κοιλία καὶ ἡ ἕδρα πλείω ἐστὶν ἢ ἐν γυναιξίν· ἐν δὲ τοῖς ἀνδράσιν ἡ μὲν κοιλία ἐστὶν ὑπὸ τὸν ὀμφαλόν, ἡ δὲ ἕδρα ἐν τῷ ἄνω μέρει τοῦ ἰσχίου· ἐν δὲ ταῖς γυναιξὶν ἡ μὲν κοιλία ἐστὶν ἐν τῷ ἄνω μέρει τοῦ ὀμφαλοῦ, ἡ δὲ ἕδρα ἐν τῷ κάτω μέρει τοῦ ἰσχίου. Ἔτι δὲ ἐν τοῖς ἀνδράσιν ἡ μὲν κοιλία ἐστὶν ὑπὸ τὸν ὀμφαλόν, ἡ δὲ ἕδρα ἐν τῷ ἄνω μέρει τοῦ ἰσχίου· ἐν δὲ ταῖς γυναιξὶν ἡ μὲν κοιλία ἐστὶν ἐν τῷ ἄνω μέρει τοῦ ὀμφαλοῦ, ἡ δὲ ἕδρα ἐν τῷ κάτω μέρει τοῦ ἰσχίου.

Δημόκριτος

Αριστ. Περὶ ὁράσ. κ. π. αἰ. 422

(1) Ἐξ ὧν δ' αἱ θερμαίνει καὶ ποιεῖ τὸ σῶμ διὰ τῆς γωνίας, ἀσαφῆ ἐστι τὰ στοιχεῖα θερμαντικὰ, μᾶλλον δ' ὅσοι ἔλαττον εἰσὶ τοῦ ὑγροῦ· σφαιρικὰ γὰρ ἔχει γωνίας, ἢ τὸ μὲν ὑγρὸν οὐδέτερον καὶ τὸ δωδεκαέδρον. Δημοκρίτῳ δὲ καὶ ἡ σφαῖρα ὡς γωνία· διὸ ὀξύτατα τὰ τοιαῦτα δι' ὧν μάλιστα καὶ θᾶττον. Τὸ δ' ἐξ ὧν εἰσὶ γλῶσσαι φανερόν.

Θεοφρ. περὶ αἰ. 431 κγ :ζ.

«Τὰ δὲ σχήματα οὐκ ἀπ[illegible] ὁδὸν ἄγειν ὁ κύβος ἢ ἀήρ, ἐπεὶ καὶ τὸ ὕδωρ ἢ θραυστὸν [illegible] ἧττον ἰδεῖν· ἀσαφῆ [illegible] τοῦ ὕδατος, ἅμα δὲ [illegible] ὅταν θαμιὰ, καὶ ἡ πρόσοψις ἡ μακρὰ, οἷον βέλους, ἢ ὀξεῖα ἐστὶ δια μικρότητα, ἢ ὅτι ἐστὶ διὰ μικρότητα, οἷον τὸ σχῆμα ἡ ἄμμος μεικτὴ ἢ κοινωνοῦσα τοῦ ἀέρος. Περὶ δὲ τῶν ἀπείρων ἀσαφῶν ὁ μὲν κύβος οὐδὲν ἐστὶν οἷον Δημόκριτος οὐκ ὀρθῶς ἔχει. Συμβαίνει γὰρ φέρεσθαι τὰ ἄπειρα θέρμα καὶ τὸ ὕδατος ἀναπίπτειν διὰ σμικρότητα τῶν ἐξ ὧν ἐστὶν ὄγκος, διὰ δὲ ταῦτα ἀσαφῆ· ἔτι γὰρ ἀναπίπτοντα ἀσαφῆ. (2) Ἔστι δ' ὧν διὰ ἀέρα ἔλαττον ἢ τὸν ὕδατος εἰσὶν, οἷόν περ ἐνίοτε καὶ πάχεσιν ἀσαφῆ. Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἀφανῆ· φησὶ γὰρ ὅτι ἐν ὑγρῷ ὄρνεον διὰ ταῦτα ἐν ὑγρῷ ὄρνεον διὰ τὸν πάχνην διὰ ἀέρα φερόμενον συμβαίνει.